

band

BOS

MdR, Jazzgeschiedenis 673. Tijdvak 1959-1964, hoofdstuk 2, Miles Davis, deel 7. In midden-Afrika komen volken voor met hoofden die aan klassieke Griekse beeldhouwwerken doen denken, maar de huid is diep-zwart. Miles Davis kwam daar dicht bij, maar met name voor de red-necks, de ofay-fuzz -de witte smeris- was Davis 'just another nigger'. Zijn leven lang werd hij met name in Malibu in zijn Ferrari aangehouden puur omdat hij zwart was en dus die auto gestolen had. En in 1959 was er het beruchte Birdland-incident geweest, toen hij in de pauze tussen twee sets even voor de deur een sigaretje rookte. Een witte/politie-agent maande hem door te lopen, waarop hij beleefd zei: ik ben Miles Davis, daarboven staat mijn naam, ik werk hier en heb even pauze. Doorlopen. Toen hij dat niet deed werd hij van achteren door een tweede agent met de knuppel op zijn hoofd geslagen, bloedende wond, en de mededeling: you're under arrest. Het zou veel later nog eens de titel van een LP worden. Bij deze frustraties kwam daarna het probleem met de bezetting van zijn formatie, ik vertelde in vorige afleveringen over het vertrek van Coltrane, Adderley en Bill Evans, en de moeilijkheden bij het vinden van opvolgers. ^{we} [?] ~~we~~ zitten nu dus in de overgangperiode vol onzekerheden. Terwijl juist zijn status als musicus snel steeg. Twee voorbeelden daarvan zo dadelijk, eerst vier opnamen uit een nieuw project met Gil Evans, op de plaat, nu CBS CD, verschenen als 'Quiet nights'. ~~De~~ opnamen werden in 1962 gemaakt, 27 juli, 13 augustus en 6 november. De muziek kreeg een 'latin touch', uit de eerste session een bossa nova-achtig stuk van Pinto en Goncalves, Joao Gilberto en Stan Getz hadden het genre in de States populair gemaakt. "Aos pes da cruz".

(2)

CD 1

Miles Davis & the Gil Evans Orchestra: Aos pes da cruz (M.Pinto, J.Goncalves)
3 - 4:16 - CBS CDCBS 85556

"Aos pes da cruz", voor Columbia in NYC, 27 juli 1962.

Nu twee stukken uit de session van 13 augustus. Eerst van Rodgers & Hart "Wait till you see her".

zelfde Miles Davis & the Gil Evans Orchestra: Wait till you see her
5 - 4:05 - idem (Rodgers & Hart)
"Wait till you see her". En dit is van Gil Evans en Miles Davis; "Song no. 1".

zelfde Miles Davis & the Gil Evans Orchestra: Song no. 1 (G.Evans,
4 - 4:34 - idem M.Davis)

"Song no. 1". Trompettist Miles Davis met een orkest olv. Gil Evans die de arrangementen schreef, voor Columbia in NYC, 13 augustus 1962. De laatste session voor 'Quiet nights' was veel later, er werden tussen augustus en november andere opnamen gemaakt, zo dagelijks twee daarvan, eerst nog één track met Gil Evans, de exacte bezetting van het orkest, een studio-formatie, is niet achterhaald. Muziek van Michel Legrand: "Once upon a summertime".

zelfde Miles Davis & the Gil Evans Orchestra: Once upon a summertime
2 - 3:26 - idem (Legrand, Marnay, Barclay)

"Once upon a summertime", 6 november 1962.

Ik vertelde eerder dat John Coltrane bij zijn vertrek uit het Davis Sextet de leider adviseerde tenorsaxofonist Wayne Shorter te nemen, maar dat die verplichtingen bij Art Blakey's Jazz Messengers had. 23 augustus '62 kon hij wel mee doen aan sextet-opnamen in deze bezetting: Miles Davis-trompet; Frank Rehak-trombone, Wayne Shorter dus op tenor, Paul Chambers-bas, Jimmy Cobb-drums, Willie Bobo-conga drums. En in één stuk deed zanger Bob Dorough mee, hij zong zijn eigen tekst, Davis maakte de muziek. "Blue X-Mas".

plaat Miles Davis Sextet: Blue X-Mas (Bob Dorough, Miles Davis)
2/voorlaatst - 2:40 - CBS 21070

"Blue X-Mas". Nu instrumentaal van Bob Dorough en zekere T.Kirk: "Devil may care", dat als ondertitel heeft "To whom it may concern".

zelfde Miles Davis Sextet: Devil may care-To whom it may concern
2/laatst - 3:26 - idem (Bob Dorough, T.Kirk)

"Devil may care" - "To whom it may concern". Miles Davis-trompet.
Frank Rehak-trombone, Wayne Shorter-tenorsaxofoon, Paul Chambers
-bas, Jimmy Cobb-drums, Willie Bobo-conga drums. Columbia,
NYC, 23 augustus 1962, uit de verzamel-LP 'Blue Christmas'.

Tenslotte nu een opname van 16 april 1963, toen inmiddels
George Coleman als tenorsaxofonist Hank Mobley was opgevolgd,
maar op de LP 'Seven steps to heaven', nu CBS CD, kwam hij
nauwelijks aan bod. Een totaal nieuwe ritmegroep bij deze in
Los Angeles gemaakte opname: de Engelsman Victor Feldman-piano,
Ron Carter-bas, Frank Butler-drums. Van Cahn en Styne "I fall
in love too easily".

CD 2

Miles Davis Quartet: I fall in love too easily (S.Cahn,J.Styne)
3 - 6:45 - Columbia 466970-2

"I fall in love too easily", Columbia, Los Angeles, 16 april
1963 - trompettist Miles Davis met Victor Feldman-piano, Ron
Carter-bas, Frank Butler-drums. Volgende keer meer opnamen uit
'Seven steps to heaven', dit was Jazzgeschiedenis 673, MdR.

0 0 0 0 0